

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Markovej a členiek JUDr. Dariny Ličkovej a JUDr. Júlie Horskej v právnej veci žalobcu: **1/ Ministerstvo hospodárstva SR.**, Mierová 19, Bratislava, **2/ F.D.**, D.X., M., **3/ A.D.**, D.X., M., **4/ P. S. „S.“**, C.X., proti žalovanej: **JUDr. G. B.**, správkyňa konkurznej podstaty úpadcu: N.z.,a.s.,C., so sídlom V.T.X., Ž., zast. Mgr. V. M., advokátom so sídlom P.X., T., o vylúčenie veci z konkurznej podstaty, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 13. októbra 2005, č.k.: 28 Cbi 57/00-Mš-184 v znení opravného uznesenia z 11. mája 2007, č.k.: 28 Cbi 57/2000-199, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu Banskej Bystrici z 13. októbra 2005, č.k.: 28 Cbi 57/00 – 184 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalobcom 1. až 4. sa náhrada trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd Banskej Bystrici rozsudkom z 13. októbra 2005, č.k.: 28 Cbi 57/00 – 184 vylúčil majetok ubytovacia chata súp. č. 324, parc. č. 870/8, ubytovacia chata súp. č. 302, parc. č. 870/7, prístrešok súp. č. 302, parc. č. 870/6 z konkurznej podstaty úpadcu.

Žalobu vo zvyšku zamietol a účastníkom nepriznal náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že žalobca žalobou zo 16. februára 2000 doplnenou podaním z 2. júna 2000 žiadal o vyňatie majetku z konkurznej podstaty úpadcu, a to ubytovacej chaty súp. č. 324, parc. č. 870/8, ubytovacej chaty súp. č. 302, parc. č. 870/7, prístrešok súp. č. 302, parc. č. 870/6 zapísané na LV č. X. v k.ú. C. slobodárne súp. č. 7, parc. č. 487/2, vedené na LV č. X., pozemky na parc. č. 487/1, 487/2 a 487/5, vedené na LV č. X., 6 bytových jednotiek – bytový dom súp. č. 9 na parc. č. 488/54. Žalobca navrhol, aby do konania na strane žalobcu vstúpili ďalší účastníci.

Uznesením z 20. januára 2003 súd prvého stupňa pripustil do konania na strane žalobcu F. D., D.X., M. ako žalobcu v II. rade, A. D., rod. H., D. ako žalobkyňu v III. rade a P. S. „S.“, C. ako žalobcu v IV. rade.

Na pojednávanie 11. apríla 2003 žalobkyňa upravila petit žaloby tak, že trvala na vylúčení vecí z konkurznej podstaty, a to ubytovacej chaty súp. č. 324, parc. č. 870/8, ubytovacej chaty súp. č. 302, parc. č. 870/7, prístrešku súp. č. 302, parc. č. 870/6. Vo zvyšku vzala žalobu späť.

Žalovaný sa bránil tým, že ku dňu zrušenia štátneho podniku bol 30. apríla 1992 spísaný protokol o odovzdaní vecí, ktorý prevzal Fond národného majetku SR (okrem tých, ktoré prešli na SPF a Obec C.) a tieto boli vložené do akciovej spoločnosti N. z., C. Pri dokazovaní navrhol vychádzať z výpisu z obchodného registra, podľa ktorého je úpadca považovaný za univerzálného právneho nástupcu štátneho podniku.

Podľa vstupnej súvahy začala akciová spoločnosť hospodáriť od 1. mája 1992 so základnými prostriedkami v hodnote 133 733 187,- Sk, ktorá suma zodpovedá inventarizačnému súpisu základných prostriedkov štátneho podniku vo výške 133 733 187,- Sk predsa tvrdí, že predmetné nehnuteľnosti prešli do majetku akciovej spoločnosti.

Žalobca v podaní z 22. apríla 2003 uviedol, že privatizačný projekt registrovaný pod č. 306 bol schválený 10. apríla 1992 rozhodnutím 306/92. FNM SR dňa 1. mája 1992 uzatvoril s akciovou spoločnosťou protokol o prevzatí vecí zahrnutých do privatizačného majetku v súlade so špecifikáciou uvedenou pod bodom 1.2 tohto protokolu. Z tejto špecifikácie vyplýva, že sporné nehnuteľnosti nie sú medzi privatizovanými nehnuteľnosťami vkladanými do akciovej spoločnosti uvedené.

Súd prvého stupňa rozsudkom z 24. októbra 2003, č.k.: 28 Cbi 57/00-150 určil,

že špecifikované nehnuteľnosti nepatria do konkurznej podstaty úpadcu. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol o odvolaní žalovaného uznesením z 31. mája 2005 sp. zn. 6 Obo 29/04 tak, že napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, pričom mu uložil, aby sa vysporiadal s účastníkmi na strane žalobcu a na strane žalovaného tak, ako boli podané návrhy na ich prístupenie v zmysle § 90 OSP, a aby následne pokračoval s účastníkmi konania tak, ako to zodpovedá ich procesnému postaveniu podľa právoplatných rozhodnutí o prístupení ďalších účastníkov na strane žalobcu a vo veci samej.

Prvostupňový súd v zmysle intencií Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravil označenie žalobcov a žalovaného.

Následne po vykonanom dokazovaní dospel k názoru, že obrana žalovaného nie je dôvodná.

Žalobca predložil privatizačný projekt č. 306/02 s prílohami, z ktorých vyplýva, že sporné nehnuteľnosti neboli zahrnuté do privatizačného majetku. Nie je smerodajný iný údaj o inventarizačnom súpise základných prostriedkov štátneho podniku vo výške 133 733 187,- Sk, lebo predstavuje len časť majetku štátneho podniku, pretože celková výška základného imania predstavuje sumu 49 089 000,- Sk (hnuteľný aj nehnuteľný majetok, pohľadávky). Žalobkyňa preukázala, že sporné nehnuteľnosti neboli zaradené medzi privatizovanými nehnuteľnosťami. Táto skutočnosť vyplýva aj z listu riaditeľa sekcie reštitúcií a bezodplatných prevodov Fondu národného majetku SR z 29. novembra 2000, a preto neobstojí tvrdenie žalovaného, že je univerzálnym právnym nástupcom štátneho podniku. Žalobcovia listom vlastníctva č. X. preukázali, že žalovaný nenadobudol vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam. Súd prvého stupňa mal za preukázané, že žalovaný v rozpore s ust. § 19 ZKV zahrnul majetok so súpisu konkurznej podstaty, a preto žalobe vyhovel. O trovách konania rozhodol prvostupňový súd podľa ust. § 150 OSP.

Súd prvého stupňa opravným uznesením z 11. mája 2007, č.k.: 28 Cb 57/00-199 opravil v záhlaví rozsudku č.k.: 28 Cbi 57/00-184 z 13. októbra 2005 označenie žalobcu 1/ na Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky zastúpeného JUDr. I. Š.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný v zákonom stanovenej lehote, a to do časti ktorou súd prvého stupňa vylúčil predmetné nehnuteľnosti zo súpisu majetku úpadcu.

Žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti

zmenil a žalobu zamietol a zároveň zaviazal žalobcov na náhradu trov konania z týchto dôvodov:

Prevod vlastníckeho práva na základe kúpnej zmluvy nie je právnou skutočnosťou, ale iba právnym úkonom, a preto prvostupňový súd pochybil, ak na tomto základe rozšíril okruh účastníkov na strane žalobcu. Rovnako namietal, že žaloba bola podaná oneskorene po uplynutí 30-dňovej prekluzívnej lehoty a tak zaniklo vylučovacie právo žalobcu. Rozhodnutie prvostupňového súdu nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pretože inak by musela byť hodnota základných prostriedkov úpadcu prvý deň po privatizácii nižšia o inventarizačnú hodnotu chaty. Úpadca však s takto zníženou vstupnou hodnotou nezačínal hospodáriť, čo dokazuje, že vylúčené veci z konkurznej podstaty patria úpadcovi a podliehajú konkurzu. Prvostupňový súd neakceptoval univerzálnosť právneho nástupníctva úpadcu, hoci je zapísaná v obchodnom registri.

K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca v 4. rade.

Vyslovil, že sa stotožňuje s napadnutým rozsudkom a žiadal ho potvrdiť.

Žalobca v 1. rade sa písomne vyjadril k odvolaniu žalovaného a uviedol, že námietka žalovaného o nedostatku aktívnej legitimácie nemá právnú relevanciu, keďže nedostatok v označení žalobcu v 1. rade bol pred prvým pojednávaním riadne opravený. Vo vzťahu k žalobcom v 2., 3. a 4. rade uviedol, že títo vstúpili do konania na základe ust. § 91 ods. 1 OSP a nie je to zmena účastníkov konania na strane žalobcu podľa § 92 ods. 2 OSP. S názorom odvolateľa vo veci právneho nástupníctva sa žalobca v 1. rade nestotožňuje. Akciová spoločnosť nie je univerzálnym nástupcom štátneho podniku a o to viac zaniknutého štátneho podniku.

Akciovú spoločnosť zakladá Fond národného majetku SR iba s majetkom, ktorý na FNM SR prešiel podľa schváleného privatizačného plánu. Žalobca v 1. rade má zato, že bolo jednoznačne preukázané, že na FNM SR predmetný majetok neprešiel, a preto nemohol prejsť ani na predmetnú akciovú spoločnosť. Preto navrhol rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdiť.

Žalobcovia v 2. a 3. rade sa písomne k odvolaniu žalovaného nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) prejednal odvolanie žalovaného podľa ust. § 212 ods. 1 OSP s nariadením pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 1 OSP a dospel k názoru, že odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť.

Žalovaný v odvolaní namietol aktívnu legitímáciu žalobcu v 1. rade spočívajúcej s nepresnom označení.

Odvolačí súd konštatoval, že nepresné označenie účastníka konania – žalobcu nemožno považovať za neodstrániteľný nedostatok podmienky konania v zmysle ust. § 104 ods. 1 OSP. Žalobcu v 1. rade nepresnosť v označení konvalidoval podaním z 2. júna 2000 (č.l. 42), a preto námietku žalovaného vyhodnotil ako nedôvodnú.

Podľa ust. § 19 ods. 2 ZKV súd uloží tomu, kto uplatňuje, že sa vec nemala do súpisu zaradiť, aby v lehote určenej súdom podal žalobu proti správcovi na súde, ktorý vyhlásil konkurz.

Krajský súd v Banskej Bystrici prípisom z 31. januára 2000 oznámil pôvodnému žalobcovi, že správca konkurznej podstaty zaradil nehnuteľný majetok, na ktorý si uplatňuje žalobca vlastnícke právo do súpisu konkurznej podstaty a uložil mu lehotu 30 dní na podanie vylučovacej žaloby proti správcovi. Žalobca v 1. rade prevzal predmetný prípis 7. februára 2000, žalobu podal v stanovenej lehote t.j. 14. februára 2000 – v 30 dňovej lehote.

Odvolačí súd poukazuje pritom na prípis Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. januára 2000 (č.l. 82), ktoré nemá náležitosti vyžadované v ust. § 19 ods. 2 ZKV (chýba údaj týkajúci sa súdu, na ktorý mal žalobca v 1. rade adresovať žalobu).

Rovnako odvolačí súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 3 Obo 336/2000-99 z 10. januára 2002, ktorým bolo zrušené uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k.: 28 Cbi 57/00-Mo-77 z 30. augusta 2000, ktorým súd prvého stupňa konanie zastavil a vec bola tomuto vrátená na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo vyššie uvedenom uznesení vyslovil názor, že žalobca nedostatok podania odstránil prípisom z 5. júna 2000, čo súd prvého stupňa aj sám akceptoval vo výzve z 21. júna 2000, teda v čase vydania napadnutého rozhodnutia súdom prvého stupňa, vady podania žalobca už odstránil, a preto nebol dôvod na zastavenie konania.

Odvolačí súd preto námietku odvolateľa o podaní žaloby po uplynutí stanovenej lehoty, vyhodnotil ako nedôvodnú.

Odvolačiteľ – žalovaný v odvolaní namietol, že sa nepochybné stal vlastníkom sporného majetku v rámci privatizácie, tento aj spravoval a obhospodaroval, až s odstupom cca 7 rokov mu bolo oznámené Ministerstvom pre správu a privatizáciu, že tento majetok v rámci privatizácie nenadobudol. Má zato, že týmto úkonom podľa § 47 c zák.č. 92/91 Zb. v platnom

znení ministerstvo otvorilo privatizačný proces v rozpore s ust. § 14 ZKV.

Odvolačí súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že rozhodujúcim pre posúdenie oprávnenosti nároku žalobcu uplatneného v žalobe o vylúčení vecí z konkurznej podstaty je rozhodnutie Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky z 22. apríla 1992 č. 97, č.858/220/92 O zrušení štátneho podniku Z., C. bez likvidácie. Privatizačný projekt bývalého štátneho podniku Z. C. reg. č. X. bol rozhodnutím Ministerstva pre správu a privatizáciu národného majetku SR schválený pod č. X. dňa 10. apríla 1992. Schválením privatizačného projektu prešiel všetok majetok zrušeného š.p. Z. C. na Fond národného majetku SR. FNM SR založil akciovú spoločnosť N. Z., C. a dňa 30. apríla 1992 prevzal od š.p. Z. C. veci zahrnuté do privatizačného majetku. Dňa 1. mája 1992 FNM SR uzatvoril s a.s. N. z., C. protokol o prevzatí vecí vkladných do majetku akciovej spoločnosti.

Špecifikácia privatizačných nehnuteľností vkladných do majetku akciovej spoločnosti tvorí nedeliteľnú súčasť notárskej zápisnice o založení akciovej spoločnosti N 233/92 a Nz 218/92 z 23. apríla 1992 N. z. a.s. C. pričom táto bola založená jediným zakladateľom, a to Fondom národného majetku SR.

V predmetnej špecifikácii privatizovaných nehnuteľností sa nehnuteľnosti, ktoré sú žalobou žalobcami žiadané o vylúčenie z konkurznej podstaty, nie sú uvedené. Túto skutočnosť potvrdzuje prípis Fondu národného majetku SR z 19. februára 2001 (č.l. 104).

Žalobca taktiež preukázal listom vlastníctva č. X. vlastníctvo k nehnuteľnostiam v k.ú. C.. Keďže k prechodu vlastníctva k nehnuteľnostiam dochádza až vkladom do katastra nehnuteľnosti, žalovaný nepreukázal listom vlastníctva, že je vlastníkom predmetných nehnuteľností.

Vyššie uvedené dôkazy predložené žalobcom žalovaný žiadnym relevantným dôkazom nevyvrátil, pretože za takýto dôkaz nemožno považovať skutočnosť, že predmetné nehnuteľnosti spravoval a obhospodaroval.

Odvolačí súd sa stotožnil s názorom žalobcu v 1. rade, že žalobou o vylúčenie vecí – nehnuteľností z konkurznej podstaty nejde o otváranie privatizačného procesu, lebo predmetné nehnuteľnosti nikdy neboli vložené FNM SR do majetku akciovej spoločnosti N. z. a.s. C..

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny podľa ust. §219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 OSP v spojení s ust. § 142 ods. 1 OSP, a to podľa úspechu účastníkov v odvolacom konaní. Keďže úspešným účastníkom t.j. žalobcovi v I., II, III., IV rade trovy v odvolacom konaní nevznikli, odvolací súd im ich náhradu nepriznal.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 19. júna 2008

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu